

Persconferentie van 13 juli 2015

PERSDOSSIER

Heeft de regering Michel de moed voor een tax shift in het voordeel van werknemers en gewone burgers?

Duidelijkheid scheppen

MOC, beweging.net en de partnerorganisaties vinden het huidige fiscale debat zeer belangrijk en willen in dit debat de puntjes op de i zetten. De term “tax shift” kan op diverse manieren ingevuld worden, maar het moet in de eerste plaats om een **belastingverschuiving** gaan met als doel te komen tot een meer rechtvaardig en billijk belastingsysteem dat bovendien ten goede komt aan de tewerkstelling.

Na maanden van debat en proefballonnetjes oplat moet er nu **duidelijkheid** komen. Maar de tax shift mag niet misbruikt worden voor een andere politieke agenda, zoals belastingverlaging, noch gefinancierd door verdere besparingen in de sociale zekerheid.

Voor een rechtvaardige fiscaliteit

Een studie van het IMF, die op 15 juni jl. werd gepubliceerd, toont aan dat de ongelijkheden moeten worden teruggedrongen om de groei te bevorderen. In deze studie over de oorzaken en de gevolgen van de ongelijkheden maken de auteurs brandhout van de “trickle down”theorie. Het klopt volgens hen niet dat de inkomens van de rijksten zouden bijdragen tot groei en uiteindelijk tot het welzijn van iedereen, integendeel. De auteurs stellen vast dat hoe meer de inkomens van de rijken stijgen, hoe minder groei er is. Het verhogen van het inkomen van de armsten heeft daarentegen wel een positief effect op de economische groei.

Om de ongelijkheden terug te dringen, raden de IMF-experts dus aan om in de ontwikkelde landen een herverdelend fiscaal beleid te voeren door belastingen te heffen op vermogen en eigendom, door de inkomstenbelasting progressiever te maken en door belastingontduiking en –ontwijking onmogelijk te maken.

Het debat over de taxshift is voor de regering Michel I de gelegenheid bij uitstek om het beleid bij te sturen ten opzichte van andere maatregelen die de lage en middeninkomens niet sparen (indexsprong, pensioenhervorming,...) of bepaalde categorieën bevoordeligen (diamanttaks). In België is trouwens iedereen het erover eens dat de inkomsten uit arbeid te zwaar worden belast in vergelijking met de andere inkomsten. Laten we wel wezen, 1 euro uit de inkomsten uit arbeid wordt niet op dezelfde manier behandeld als 1 euro uit de inkomsten uit vermogen !¹

Op de vergaderingen met de sociale partners op 15 en 30 januari 2015 verklaarde de eerste minister trouwens expliciet dat de regering bereid is andere inkomensbronnen aan te boren om de belasting op inkomsten uit arbeid te verlagen, wat al effect zou hebben in 2015 en 2016. Maar niet tot elke prijs!

De tax shift die we niet willen

De tax shift kan op verschillende manieren worden gerealiseerd, maar niet elke invulling leidt tot een grotere fiscale rechtvaardigheid. Met heel wat proefballonnen die vandaag circuleren zijn de werknemers niet gebaat, integendeel. We geven enkele voorbeelden:

1. “Een verschuiving van de belasting op inkomsten uit arbeid hoeft niet integraal gecompenseerd te worden door hogere inkomsten uit andere belastingen, maar kan ook gecompenseerd worden door besparingen in de sociale zekerheid.”

Maar bijkomende besparingen zullen volgens ons negatieve gevolgen hebben voor de consumptie, de investeringen, de werkgelegenheid en de overheidsinkomsten.

Bijkomende besparingen in de collectieve diensten zal de deur nog wijder open zetten voor privatisering.

Wij willen daarentegen een rechtvaardiger fiscaliteit die het rendement van de belasting verhoogt om de sociale zekerheid, de openbare diensten en de infrastructuur beter te financieren. Wij willen in geen geval bijkomende besparingen in de sociale zekerheid.

2. “Een verlaging van de lasten op arbeid via een verlaging van de werkgeversbijdragen kunnen we financieren via een verhoging van consumptietaksen.”

¹ Wie 40.000 euro per jaar verdient door inkomsten uit arbeid betaalt gemiddeld 14.000 euro belastingen, of 35%, terwijl wie 40.000 euro winst maakt door meerwaarde op de verkoop van aandelen nauwelijks belastingen betaalt. De inkomsten uit het financiële vermogen worden maximum tegen 25% belast, vrijstellingen buiten beschouwing gelaten.

Dit betekent een verschuiving van lasten naar werknemers, gepensioneerden en gerechtigden op sociale uitkeringen en niet naar vermogenden en renteniers.

Op die manier vergroot men het fiscale onrecht in plaats van te werken aan meer fiscale rechtvaardigheid. Een verlaging van de werkgeversbijdragen waarbij er niet gecontroleerd wordt of ze gepaard gaat met het creëren van jobs zal de aandeelhouders enkel nog meer winst opleveren.

De taxshift die wij wel willen

1. Een verschuiving van de belasting op inkomsten uit arbeid, vervangingsinkomens inclusief, naar voornamelijk inkomsten uit vermogen en rijkdom, waarbij de inkomsten uit vermogen belast worden tegen een gemiddeld tarief dat equivalent is aan dat voor inkomsten uit arbeid . We willen geen verhoging van de btw, want dat komt neer op een broekzak-vestzakoperatie voor de werknemers. Wat de regering geeft met de ene hand (verlaging lasten op arbeid) wordt weer afgenomen met de andere hand (btw-verhoging), en zo wordt de progressiviteit uitgehold.
2. De hogere bijdrage van inkomens uit vermogen moet leiden tot maatregelen die opnieuw een grotere progressiviteit beogen “opdat de breedste schouders de zwaarste lasten dragen”. Dat kan door:
 - * fiscale uitgaven beperken en heroverwegen (aftrekposten, vrijstellingen en belastingverminderingen);
 - * onrechtvaardige of inefficiënte fiscale uitgaven schrappen;
 - * globalisering van de inkomsten of bij gebrek daaraan, een progressiviteit volgens de hoogte van de roerende inkomsten via de harmonisatie van de tarieven naar boven toe (naar 25%), met een geplafonneerde vrijstelling;
 - * daarbij is vanzelfsprekend ook een eerlijke belasting op onroerende inkomsten noodzakelijk
2. De regering moet ook een belasting op meerwaarden uit roerende en onroerende goederen invoeren want alle inkomens moeten bijdragen, waarbij speculatieve meerwaarden fiscaal worden ontmoedigd. Die maatregel zou volgens ramingen gemiddeld 2 tot 4 miljard euro per

jaar opbrengen!

3. Als men zou beslissen tot werkgeversbijdrageverminderingen, dan enkel gekoppeld aan voorwaarden op het vlak van werkgelegenheid of zo gericht zijn dat ze een opmerkelijke impact heeft op de werkgelegenheid

Dat betekent dat de vermindering van de werkgeversbijdrage moet gekoppeld worden aan het behoud van de werkgelegenheid (in geval van een gebrek aan competitiviteit) of aan de verhoging van de werkgelegenheid en daarbovenop aan investeringen (voor een duurzame impact op werkgelegenheid).

Dat betekent ook dat de vermindering van de werkgeversbijdrage moet gericht zijn

- * op lage lonen (om de vernietiging van minder gekwalificeerde banen tegen te gaan en de aanwerving van laaggekwalificeerde werknemers te bevorderen);
- * Op arbeidsintensieve sectoren, en in het bijzonder de non-profit ;
- * (onrechtstreeks) op sectoren met een gebrek aan internationale competitiviteit of op sectoren die het meest blootgesteld zijn aan internationale concurrentie en in het bijzonder aan sociale dumping.

4. Een rechtvaardiger fiscaliteit vergt de invoering van een belasting op vermogens van meer dan één miljoen euro (waarvan het rendement zou worden versterkt door het aanleggen van een vermogenskadaster en het opheffen van het bankgeheim). Het verwachte rendement van deze belasting bedraagt 6 à 8 miljard euro per jaar.
5. Er moet verder ook blijvend werk gemaakt worden van de strijd tegen fraude en belastingontduiking. De bijkomende inkomsten die de strijd tegen fraude kan opleveren, worden geraamd op 4 miljard euro uit fiscale fraude door particulieren en 20 miljard uit fiscale fraude door ondernemingen. Dat veronderstelt personeel en meer middelen en efficiëntere werkmethodes.

Conclusie

De regering moet snel haar visie op de tax shift verduidelijken.

Voor ons versterkt een tax shift de koopkracht, en is een tax shift die de patronale sociale bijdragen zou verminderen zonder engagement inzake werkgelegenheid en die vooral de aandeelhouders ten goede komt, onaanvaardbaar.

Eveneens onaanvaardbaar is een tax shift die de middelen van de sociale zekerheid zou verzwakken, die nieuwe besparingen zou opleggen die nogmaals de uitkeringsgerechtigden zullen treffen.

Onaanvaardbaar is een tax shift die de lasten zou verschuiven naar de consumenten via een btw-verhoging, eerder dan naar bevoorrechte fiscale inkomens, meerwaarden en grote vermogens.

Wij verwachten dus van deze regering dat ze dringend een duidelijke en sterke beslissing neemt in het gemeenschappelijk belang van alle medeburgers. Een rechtvaardige fiscaliteit is een essentieel middel om te komen tot een democratische en billijke samenleving en om collectieve functies te financieren. Dat is de vaststelling van alle internationale instellingen en de wens en de verwachting van een overgrote meerderheid van medeburgers. Een gemeenschap die haar medeburgers ongelijk behandelt, via een fiscaliteit op hun inkomsten, mist legitimiteit en schaadt de sociale cohesie. De medeburgers verwachten van hun regering een rechtvaardig beleid. Ze vragen aan hun regering billijke maatregelen.

De tax shift die wij willen moet ten dienste staan van een rechtvaardige fiscaliteit, een sterkere sociale zekerheid en een echt werkgelegenheidsbeleid!

Hoe dan ook, wat het resultaat van de tax shift die de regering voorstelt, ook mag zijn, onze organisaties willen hem evalueren op basis van de volgende vier criteria:

1. Is de tax shift **rechtvaardig**, d.w.z. herverdelend, van rijken naar minder rijken en van vermogen naar werk?
2. Is de tax shift **efficiënt**, d.w.z. scheidt hij banen, vooral voor werknemers die vandaag het risico lopen van werkloosheid? Verhoogt hij de koopkracht voor werknemers, uitkeringsgerechtigden of gepensioneerden?
3. Is de tax shift **voldoende en duurzaam**? Beperkt hij zich niet te veel tot fiscale cosmetica om de schijn te redden?
4. Is de tax shift **geloofwaardig**? Overstijgt hij dus de fase van de goeie intenties?